

Sygn. akt I C 430/20

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2020 roku

Sąd Rejonowy Szczecin–Centrum w Szczecinie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Marta Karnacewicz

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2020 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. R.

przeciwko Prezydentowi Miasta S.

o przywrócenie posiadania dokumentu prawa jazdy i zadośćuczynienie

postanawia:

odrzuć pozew w części, tj. w zakresie żądania nakazania pozwanemu Prezydentowi Miasta S. zwrotu powódce dokumentu prawa jazdy, z uwagi na niedopuszczalność drogi sądowej.

Sędzia Marta Karnacewicz

Sygn. akt I C 430/20

UZASADNIENIE

Postanowienia z dnia 16 grudnia 2020 roku

Pismem z dnia 19 marca 2020 roku powódka E. R. złożyła pozew przeciwko Prezydentowi Miasta S. o przywrócenie stanu posiadania, które naruszone zostało poprzez wydanie decyzji administracyjnej nr (...) z dnia 24 lutego 2020 roku w sprawie zatrzymania powódce prawa jazdy. Powódka wniosła o zaniechanie działań naruszających jej stan posiadania, usunięcie skutków naruszenia, dopełnienia czynności wydania decyzji przywrócenia prawa jazdy, które zostało powódce odebrane, przeprosin w mediach oraz o przyznanie zadośćuczynienia pieniężnego za naruszenie posiadania w kwocie 50.000 zł.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że dnia 24 lutego 2020 roku Prezydent Miasta S. wydał decyzję administracyjną, przez którą powódce zostało zatrzymane prawo jazdy z nadaniem rygoru natychmiastowej wykonalności. Powódka wskazała, że nie miała żadnego wykroczenia w ruchu drogowym oraz że wydanie decyzji nastąpiło przed zakończeniem badań psychologicznych i lekarskich powódki. Powódka E. R. wskazała również, iż powyższe było naruszeniem jej wizerunku, nazwiska, czci oraz nękaniami.

Postanowieniem z dnia 4 czerwca 2020 roku dla powódki został ustanowiony pełnomocnik z urzędu.

W piśmie z dnia 5 października 2020 roku pełnomocnik z urzędu powódki podtrzymał dotychczas wyrażone stanowisko w sprawie oraz wniósł o przywrócenie powódce E. R. posiadania prawa jazdy kat. (...) poprzez nakazanie Prezydentowi Miasta S. jego zwrotu w terminie 7 dni od uprawomocnienia się orzeczenia kończącego w niniejszej sprawie oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego.

W odpowiedzi na pozew z dnia 20 listopada 2020 roku pozwany Prezydent Miasta S. wniósł o odrzucenie pozwu z uwagi na niedopuszczalność drogi sądowej, ewentualnie oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że w dniu 14 grudnia 2017 roku wpłynął do pozwanego wniosek Prokuratora Prokuratury Rejonowej (...) w S. o wszczęcie postępowania administracyjnego w przedmiocie skierowania powódki na badania lekarskie w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami silnikowymi z uwagi na rozpoznanie u powódki w postępowaniu karnym przygotowawczym choroby psychicznej pod postacią uporczywych zaburzeń urojeniowych. Pozwany skierował powódkę na badanie. Powódka była obowiązana stawić się na badanie w ciągu miesiąca od doręczenia decyzji o badaniu, czego nie uczyniła. Pomimo zobowiązania nie przedłożyła pozwanemu orzeczenia lekarskiego o istnieniu lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami. W dniu 24 lutego 2020 roku pozwany po uzyskaniu informacji, że pozwana nie ukończyła badania lekarskiego, orzekł o zatrzymaniu powódce prawa jazdy i nadał ww. decyzji rygor natychmiastowej wykonalności. W dniu 24 lutego 2020 roku powódka zaskarżyła decyzję, decyzja została utrzymana w mocy przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w S.. Powódka wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w S. skargę na orzeczenie SKO. WSA w S. wyrokiem z dnia 22 października 2020 roku oddalił skargę powódki. Pozwany podniósł zarzut niedopuszczalności drogi sądowej, z uwagi na fakt iż sąd powszechny nie posiada kompetencji do rozpoznania niniejszej sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w części dotyczącej żądania nakazania pozwanemu Prezydentowi Miasta S. zwrotu powódce dokumentu prawa jazdy podlega odrzuceniu z uwagi na niedopuszczalność drogi sądowej.

Zgodnie z art. 199 § 1 pkt. 1 k.p.c. sąd odrzuci pozew, jeżeli droga sądowa jest niedopuszczalna wskazując, że niedopuszczalność drogi sądowej zachodzi wtedy, gdy dana sprawa nie może być rozpoznana przez sąd, albowiem z uwagi na osobę lub przedmiot nie podlega ona orzecznictwu sądów powszechnych.

Z treści art. 1 i 2 k.p.c. wynika, że ustawodawca wprowadza domniemanie dopuszczalności drogi sądowej w sprawach cywilnych. Przez sprawę cywilną w znaczeniu materialnym należy rozumieć taką sprawę, w której ochrona prawna sprowadza się do wywołania skutku w zakresie stosunku cywilnoprawnego sensu largo, a więc stosunku osobistego, rodzinnego lub majątkowego, którego podmioty na wypadek sporu występują jak równoprawni partnerzy. Jeżeli choćby jeden z podmiotów uzyskuje pozycję organu działającego z mocy swej władzy zwierzchniej, to stosunek taki nie jest stosunkiem cywilnoprawnym. Sąd obowiązany jest przy tym dokonać oceny dopuszczalności drogi sądowej w momencie wszczęcia postępowania, mając na uwadze przede wszystkim przedmiot procesu, a więc przedstawione pod osąd roszczenia oraz wskazany stan faktyczny, gdyż te elementy kształtują charakter sprawy i tym samym nadają jej lub odejmują przymioty sprawy cywilnej.

Przesłanki i tryb wydawania prawa jazdy, w tym także w zakresie orzekania o braku przeciwwskazań do prowadzenia pojazdów, zostały unormowane w ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. Nr 30, poz. 151 ze zm.). Przepis art. 10 ust. 1 tejże ustawy, stanowi, że „prawo jazdy wydawane jest przez starostę na wniosek osoby zainteresowanej [...]”. Z kolei art. 11 ust. 1 pkt. 2 przywołanej wyżej ustawy stanowi, że „prawo jazdy jest wydawane osobie, która uzyskała orzeczenie: a) lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem, b) psychologiczne o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem - nie dotyczy prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E lub T”. Ponadto art. 11 ust. 6 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku o kierujących pojazdami przewiduje, że „dodatковым warunkiem wydania prawa jazdy osobie, wobec której została wydana decyzja o cofnięciu prawa jazdy w trybie art. 103 ust. 1 pkt 2 lub 3, jest uzyskanie orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem”. Także cofnięcie uprawnienia do kierowania pojazdami lub jego przywrócenie następuje w drodze decyzji administracyjnej wydawanej przez starostę. Według art. 102 ust. 2 ustawy zwrot zatrzymanego prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem następuje po ustaniu przyczyny zatrzymania oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej. Jeżeli od dnia zatrzymania prawa jazdy lub pozwolenia

na kierowanie tramwajem upłynął okres przekraczający rok, warunkiem wydania prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem jest uzyskanie pozytywnego wyniku kontrolnego sprawdzenia kwalifikacji.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał, że w sprawach dotyczących wydania prawa jazdy, cofnięcia uprawnień do kierowania pojazdami i przywrócenia uprawnień do kierowania pojazdami oraz zwrotu zatrzymanego prawa jazdy właściwa jest droga administracyjna, gdyż kompetencję w tym zakresie zastrzeżono organowi administracji publicznej, jakim jest starosta. Ustalenie istnienia lub braku istnienia przeciwwskazań do kierowania pojazdami mechanicznymi jest przesłanką powyższych władczych rozstrzygnięć organów administracji publicznej, w związku z czym w tym zakresie droga sądowa jest niedopuszczalna.

Sąd uznał, że biorąc pod uwagę powyższe unormowania nie jest dopuszczalne dochodzenie na drodze sądowej nakazania pozwanemu Prezydentowi Miasta S. zwrotu powódce dokumentu prawa jazdy.

Sędzia Marta Karnacewicz

Szczecin, dnia 20 stycznia 2021 roku

Sędzia Marta Karnacewicz